

HET PROBLEEM VAN VERNIEUWING EN ONTWIKKELING

LES V.

HET JUISTER GEBRUIK VAN INNERLIJK WETEN.

Je hebt een aantal onjuiste conclusies getrokken in je leven waaraan je als een verstandig mens natuurlijk voorbij gaat. Wil je echter rekening houden met het geheel van je eigen persoonlijkheid, dan zul je toch zoveel mogelijk die conclusies moeten volgen.

Als wij kijken naar de wereld, dan ziet alles er altijd anders uit dan het is. Dat geldt in de politiek, in de economie, in de sociale verhoudingen. Het kan een rol spelen bij verkeer. Er is niets dat u zich kunt indenken waarin die schijn-factoren geen grote rol spelen. Het is een instinctkwestie geworden.

Er zijn automobilisten die, als ze eenmaal een sequentie van rode lichten hebben gezien, hun tempo zo aanpassen dat, als ze in een groene sequentie rijden, zij dan automatisch berekenen wat de lopende fase is op hun traject. Onwillekeurig versnellen ze of houden ze hun snelheid iets in zodat ze steeds kunnen doorrijden.

Dat is geen bewuste beredenering. Als u dat helemaal logisch zoudt willen doen, zoudt u een computer nodig hebben (wat in de nieuwste modewagens is aangebracht), maar zelfs dan zou het programmeren zoveel tijd vergen dat u toch voor het rode licht komt te staan.

De mens is een soort computer. In die computer zit echter veel meer dan u onmiddellijk met uw geheugen, met uw beredeneringsvermogen naar voren kunt brengen. Laten wij eens een heel eenvoudig voorbeeld nemen:

Het hoofd van de Sovjet-Unie is weer ernstig ziek. Ja, ja. Die ziekte is zoveel erger dan men op het ogenblik nog toegeeft dat daar binnenkort wel weer veranderingen zullen komen. Maar goed. Als je dat hoort, dan zijn er mensen die onmiddellijk roepen: Hij is dood! Dat is wensen. Men zou het prettig vinden, als er verandering kwam, want men is bang.

Er zijn anderen die zeggen: Ben je gek, hij heeft alleen maar een lichte griep. Daar weten ze ook niets van. Dat is wishful thinking. Maar als je rekening houdt met alle gegevens, dan zeg je: Deze man is op sterven na dood. Dat kun je ook niet logisch beredeneren, want de aanwijzingen die men daarvoor aanvoert zijn over het algemeen van twijfelachtige aard.

Als je echter instinctief reageert, zul je alle vroegere ervaringen daarin betrekken. Je zult bepaalde gevoelens, delen van het bovenbewustzijn daarbij betrekken en je komt tot een conclusie die je niet kunt verantwoorden, maar die heel vaak juist is.

Als u te maken heeft met handel, u wilt b.v. iets kopen, dan zien we ook een dergelijk verschijnsel. U loopt door een winkelstraat. U ziet iets. Het bevalt u buitengewoon, maar het is eigenlijk iets te duur. U beredeneert

dit en u loopt door. U zult het voorwerp nooit meer kunnen kopen; het is weg. Er zijn factoren bij betrokken die onlogisch zijn, maar u voelt aan: dit is zo voor mij bestemd dat ik het nu - al reserveer ik het maar - moet hebben. En dan moet u de beslissing ook snel nemen.

Ik geef die voorbeelden alleen om u duidelijk te maken dat het innerlijke weten niet slechts een kwestie is van inspiratie zonder meer. Het is een aanvoelen, omgezet in niet redelijke termen, beelden of verlangens waaruit dan conclusies kunnen worden getrokken die ook op redelijk vlak tellen. Trek je die conclusies niet, dan zul je op verstandelijk vlak vaak met tegenvallers, stroppen e.d. te maken krijgen.

Er zijn heel veel geleerden tegenwoordig in de wereld. Zij zijn dermate gespecialiseerd dat zelfs onder de economen er zijn die zich speciaal bezighouden met bedrijfseconomie, bedrijfspolitiek. Anderen zitten in de politiek. Zij konden in het bedrijfsleven misschien geen baan krijgen. Weer anderen hielden zich in het bijzonder bezig met belastingwetgeving. Allemaal deskundigen.

De deskundigheid van deze deskundigen heeft het Nederlandse volk (het RSV-schandaal) een paar miljard gekost. Zo deskundig zijn ze. Dat er allerlei dingen gebeuren waar je helemaal niet op rekent, is te danken aan de deskundigen. Deze mensen zijn zozeer gebonden aan een logische en verantwoorde opbouw van hun beslissingen dat ze geen rekening durven houden met de gevoelens; met dat innerlijke weten dat wel degelijk een rol speelt. Of als ze het innerlijk weten wel aanvoelen, durven ze het niet zeggen, ze durven het niet gebruiken, want dat past nu eenmaal niet in de wereld waarin wij beslissingen moeten nemen.

U zit hopelijk niet zo onder druk. Vraag u eens af wat u op het ogenblik aan bijzondere dingen heeft.

De een is ziek. De ander heeft een paar gekke dingen beleefd. Weer een ander heeft het gevoel dat alles tegen zit. Het maakt niet uit wat, maar het zijn dingen die in deze dagen voor u eruit springen. U zegt: Dat is toch eigenlijk niet normaal. Als dat het geval is, vraag u dan af: wat voel ik hierbij? Welke voorstelling komt hierbij in mij op? Dan heeft u wel niet het complete antwoord. Dat antwoord moet worden vertaald. Het moet worden omgezet in dingen die u daadwerkelijk kunt gebruiken of waar u daadwerkelijk rekening mee kunt houden.

U krijgt echter een basisbeeld. Met dit basisbeeld kunt u waarschijnlijk uw ziekte versneld genezen. U kunt de beelden bewuster selecteren en misschien beter begrijpen. U kunt ongetwijfeld daarnaast ook uw situatie van lusteloosheid, van voortgedreven worden veranderen doordat u begrijpt welke factoren daarbij op dit moment een rol spelen.

Het gebruik van het innerlijke weten wordt heel vaak verschoven naar de geestelijke wereld. In mijn weten weet ik dat en dan volgt er ...dat God bestaat, dat er een hemel en een hel is, dat de duivel mij achterna zit. Wat dat betreft, vraag ik mij altijd af waarom de duivel altijd lelijke mensen achterna zit. Dat is iets daar moeten ze met de innerlijke stem ook een antwoord op weten te vinden.

Ik voel. Maar wat voel ik? Wat weet ik? Is dat werkelijk zo geestelijk? Het blijkt, dat het gevoel van achtervolgd worden vaak een kwestie is van gespletenheid of van een ziektebeeld dat zich aankondigt. Dat het gevoel van 'God is hier' voor velen alleen maar een vervanging is voor het begrip 'ik kan het zelf niet aan'. Dat hemel en hel voor heel veel mensen een compensatie vormen voor hun gefrustreerde gevoelens van recht in hun eigen wereld. Als wij dat gaan begrijpen, dan weten we dat wij het op geestelijk niveau houden van hetgeen wij zo ervaren nooit werkelijk kunnen gebruiken.

Laten wij proberen een wereldbeeld te ontwerpen. Ik zeg ontwerpen, omdat het iets zal afwijken van de werkelijkheid.

Er is een wereld. In die wereld is menselijk denken. Denken betekent een wederkerige beïnvloeding onder de mensen, of ze het nu weten of niet. Als een groot aantal mensen in een bepaalde richting denkt, dan zal hierdoor een pressie ontstaan; een soort wetmatigheid. Die wetmatigheid reageert niet op de kreten die u slaakt en op datgene wat u theoretisch verkondigt. Ze reageert op de achtergrond van uw gevoelens en uw denken.

Wanneer een dergelijke wetmatigheid is ontstaan (u ziet dat dan als een beweging), dan is dat niet te stuiten. Wij kunnen niet zeggen: Dat is beperkt tot één deel van de wereld. Het is heus niet zo, dat een bepaalde tendens in Nederland wel en in b.v. Duitsland niet zal optreden. Ze treden in beide landen op. Evenzo in Engeland, België, Frankrijk, ook nog wel in Zwitserland maar daar merk je niet zoveel ervan. Al die dingen bij elkaar betekenen dus: er is een wereld waarin mensen door hun denken elkaar beïnvloeden.

Deze beïnvloeding wordt echter normaal niet beseft. Dat wil zeggen, dat een redelijke benadering van een ontwikkeling in alle gevallen de belangrijkste oorzaken van die ontwikkeling buiten beschouwing laten.

Nu komt het innerlijke weten. Dat zal in de eerste plaats voor u zelf toch wel wat geestelijk worden gedefinieerd al is het maar dat het wat hoog of esoterisch is. Als we niet proberen om het naar de hoogte te praten in onze gedachten, maar ons afvragen: wat betekent dit nu? Dan blijkt plotseling dat het ook een relatie heeft met het gebeuren in de wereld, met onze eigen positie in de wereld. Ja, dat het een uitdrukking is geworden van een aantal wetmatigheden die buiten ons zijn ontstaan door de wederkerige beïnvloeding die door de massaliteit een zekere stroming, een zekere beweging onvermijdelijk heeft gemaakt.

Laten we eens een eenvoudig verschijnsel nemen.

Ik denk aan de Rote Armee Fraktion en aan alle daarmee verwante groepen die andere namen hebben gekozen. Je kunt zeggen: Dat zijn terroristen. Ze doen alles met geweld. Ze hebben geen andere middelen. Maar vraag je nu eens af: Wat is het feitelijke motief? Dan kom je erachter: deze mensen kunnen zich niet onderwerpen aan een orde waarin ze niet passen. Ze bedenken idealen en regels waaraan ze zich dan ook strict houden om op enigerlei wijze zich te kunnen losweken van de wereld. Vroeger ging men in het klooster. Tegenwoordig is er in een klooster ook al niets te beleven, want als je een beetje links denkt, krijg je van de Paus een tik op de vingers.

Dus realiseer u goed, deze mensen trekken zich terug. Hun enige mogelijkheid om zichzelf te handhaven in hun eigen beeld van belangrĳkheid is die terreur. Maar die terreur is niet voor niets ontstaan. Ze wordt feitelijk overal gebruikt. O zeker, op een andere minder radicale manier misschien.

Als wij kijken naar de reacties op de mijnwerkersstaking in Engeland, dan worden we heus niet alleen geconfronteerd met de stoute stakers, maar ook wel degelijk met een ongerechtvaardigd politie optreden.

Als we kijken hoe het optreden is van de gewapende macht in vele landen, dan komen wij tot de conclusie dat deze mensen eigenlijk ook de vrijheid vertrappen; dat men probeert een maatschappelijk beeld te handhaven door een verkapt uitgeoefende vorm van terreur. Die terreur zegt niet: Wij vermoorden iemand. Dat is ook te begrijpen, want bij de R.A.F. is het naar buiten gericht. Maar in de maatschappij is de terreur vooral een intern deel van de structuur.

U bent het niet eens met b.v. uw meerderen in het leger. U wijst hen op hun fouten. Dat mag niet. U wordt niet ontslagen, helemaal niet. U wordt alleen niet meer bevorderd en het werk dat u krijgt is dat waar-

aan u het meest een hekel heeft. Is dat geen terreur? Dergelijke vormen van economische, morele, zelfs sociale terreur zien we overal om ons heen.

Als wij nu innerlijk aanvoelen wat er aan de hand is, dan kunnen we niet alleen begrijpen waarom de ander zich verzet, maar we voelen ook aan op welk niveau de ander zich zal verzetten. En dan kunnen we heus wel het verschil aanvoelen tussen explosies, een moordaanslag of een ontvoering.

De politie zal natuurlijk zeggen: Dat is onzin. Maar als nu blijkt, dat je in het begin 5 van de 10 keer en later 7 van de 10 keer in de goede richting gekt, dan moet het toch een reden zijn om daarvan gebruik te maken. Dit wijkt zover af van alle waarschijnlijkheidsberekening en alle wetenschappelijke benadering, zelfs door de computer, dat er iets anders moet zijn. En dat blijkt het innerlijke weten te zijn. Dan is het toch niet meer dan logisch om daarvan gebruik te maken.

Nu zijn er in het innerlijke weten ook nog factoren die minder stof-felijk zijn. Ik heb het nu gehad over de onderlinge beïnvloeding. Ik zou nog kunnen spreken over factoren uit vorige levens waardoor je in feite waarden vergelijkt zonder bewust te weten waarmee en conclusies trekt op grond van vorige ervaringen. Daar kan een geestelijk deel van het ik bij zijn, dat in tijd en ruimte zich heel anders situeert en daardoor het geheel van de verschijnselen anders ziet en benadert dan u stof-felijk ooit doet.

Als die dingen ook gaan meespelen, dan zullen wij bovendien zien dat het innerlijke weten ons van tevoren helpt om bepaalde dingen te weten. En dan is het wonderlijke weer: als wij dat weten alleen logisch proberen te gebruiken, dan zullen we heel vaak slagen, maar ook vaak mislukken. Omdat namelijk een deel van die inspiratie, als ik het zo mag noemen, dermate onredelijk is dat wij vanuit ons standpunt zeggen: Nu ja, dat is te gek. Dat kun je niet doen.

Hier heeft u dan een aantal factoren waarin de toekomst een rol speelt en onbekende factoren uit het verleden onbewust worden gekend. Het is verder een aflezen van mogelijkheden en ontwikkelingen die redelijk gezien op dit ogenblik niet bestaan.

Ik hoop, dat ik met dit alles een heel goede zaak heb opgebouwd voor het gebruik van het innerlijke weten en het je ontplooiën in die richting.

De wereld bevindt zich op het ogenblik in een versnelde reeks veranderingen. Ik zou dan weer kunnen wijzen op al datgene wat op sociaal gebied op korte termijn al is veranderd. Ik zou u kunnen wijzen op de toch zeer eigenaardige en tamelijk ook algemeen optredende koerswijzigingen die bij vele regeringen bijna gelijktijdig plaatsvinden. Al die dingen bij elkaar, het is gewoon een wereld die zoekt naar een nieuwe vorm, naar een nieuwe samenhang. Dat is ook begrijpelijk, want in de oude structuur kan deze wereld wel blijven bestaan, maar de mensheid niet. En onbewust voelen de mensen dat aan.

Laten we ons dan afvragen, of het niet beter zou zijn om ons weten, ook dat onlogische innerlijke weten, nu eens verder te ontplooiën en te gebruiken. Dan zouden wij ons misschien beter kunnen oriënteren op de werkelijke mogelijkheden en de werkelijke noodzaken. Dan gaan we niet meer schreeuwen over zaken die hoezeer ook vanuit een moreel of ander standpunt gerechtvaardigd op dit moment niet ter zake doen.

Als je b.v. tegen dieren mishandeling protesteert, is dat op zichzelf volkomen juist. Maar de vraag is allen, of je dat ook moet doen in een tijd dat de mensheid bezig is zichzelf te vernietigen? Moet je dan over dieren

gaan praten en niet kijken naar hetgeen er misgaat in de menselijke samenleving? Je innerlijk weten laat je ook die verschillen in belangrijkheid beseffen.

Je kunt spreken over de noodzaak om het milieu gezond te houden, maar je kunt het milieu niet gezond maken of gezond houden en gelijktijdig de ontwikkelingen voortzetten die zich technisch en economisch in deze dagen over de gehele wereld verbreiden. Besef dat, dan kun je wat doen. Dan kun je a.h.w. vooruit lopen in je denken en handelen op datgene wat voor anderen op dit ogenblik nog volkomen onlogisch en ondenkbaar is.

Dan komen wij nog eens, want herhaling is een sterk punt bij ons, terug op de vraag: Hoe kun je dat innerlijk weten dan ontwikkelen?

In de eerste plaats: Impulsen behoeven niet logisch te zijn. Impulsen op zichzelf zeggen echter iets meer dan alleen maar 'wij willen dit of wij willen dat niet'. Er zit een groot aantal factoren achter verborgen. Daarom zijn al die impulsen op zichzelf belangrijk, tenzij wij kunnen zeggen: Nou ja, dat is een zeer tijdelijke impuls veroorzaakt door ons bekende feiten of situaties.

In de tweede plaats: Als wij de problemen van de wereld bekijken, dan moeten wij ze niet logisch ontleden. Wij gaan daar a.h.w. een beetje over mediteren. Laat de ideeën maar in u opkomen. Laat in u een aantal antwoorden ontstaan hoe onlogisch die ook moge schijnen en probeer ze te noteren, ze vast te leggen. Spreek ze in op een bandje zodat u zich daar later mee bezig kunt houden. Wanneer u zich daarmee bezig houdt echter besef één ding: Ook als een verklaring of aanwijzing onlogisch is, moet u die aanvaarden, tenzij er feitelijk bewijsbare factoren zijn die ze onmiddellijk tegenspreken en de validiteit ervan teniet doen.

Er zijn heel veel zaken in de wereld waar je heel weinig van af weet. Nu ja, u leest natuurlijk de krant. Er zijn ook mensen die er weinig van af weten, maar ze weten het dan zo goed te vertellen dat u denkt dat ze het wel weten. Als die mensen dat dan heel goed kunnen doen, komen ze in de regering, in het Parlement en tenslotte in de Raad van State; wat de AOW is voor de geslaagde politici.

U weet over veel zaken minder dan u denkt. Neem Ethiopië. Hongersnood, inderdaad. Er zijn daar een hoop dingen fout. Maar wat weet u er eigenlijk van? Weet u, dat dit land op het ogenblik bijna 1/3 van zijn volksinkomen uitgeeft alleen voor bewapening, munitie e.d.? Realiseert u zich dat in dit land bepaalde groeperingen proberen andere groepen van hulp van buiten af te snijden? Dat hier in sommige gevallen bewust een uithongeringpolitiek wordt bedreven? U kunt dan uw steun daar tegenaan gooien zoveel u wilt, u verandert daar niets aan. Maar u kunt misschien aanvoelen wat het beste is.

In de wereld is niets veranderd. Wilt u zelf veranderen, dan moet u afstand doen van een deel van uw z.g. logisch denken. Realiseer u dat uw z.g. logisch denken is gebaseerd op het voorwàar aannemen van feiten, die anderen u voorhouden zonder dat u enige mogelijkheid heeft om te controleren welke juistheid ze feitelijk bezitten.

Durf onlogisch te zijn. In de nieuwe tijd ontstaat iets wat met de huidige logica niet eens benaderbaar is.

Wees niet bang voor geestelijke en innerlijke belevingen. Zoek ze niet op een excessieve manier, zodat u eigenlijk een deel van uw normale leven probeert af te sluiten om alleen die geestelijke ervaring op te doen.

Laat alleen al datgene in u als gelijk gelden met al hetgeen u buiten u erkent in uw bewustzijn oprijzen. U zult merken dat u verandert.

De mensen zijn tegenwoordig vreemd genoeg gemiddeld empathischer dan b.v. 800 jaar geleden. Zij nemen dus veel meer van elkaars gevoelens over. De toename van telepatisch gevoelige mensen (dit vooral onder de jonge mensen die nog niet dit hebben weggeconditioneerd) is de laatste jaren ontstellend groot. Die toename bedroeg in de laatste 10 jaren meer dan 15 %.

In de nieuwe tijd gaat telepatie, althans een aanvoelen en beseffen van elkaar, een steeds grotere rol spelen. U zult er in bepaalde omstandigheden ook mee worden geconfronteerd. Gooi het niet opzij. Het is deel van deze vernieuwing waar u ook bij hoort.

Realiseer u verder dat in deze wereld heel veel dingen normaal zijn geworden die vroeger onvoorstelbaar waren. Voor u is heel normaal om bij druk verkeer over te steken, ofschoon u zonder te beseffen op dat moment schattingen maakt van de gemiddelde snelheid bij benadering van misschien 5 of 10 voertuigen. U doet dat gelijktijdig in twee richtingen en bovendien regelt u uw eigen tempo nog zo dat het voor uw lichaam aanvaardbaar is en dat het gelijktijdig, gezien de geschatte situatie, doenlijk is. Een zeer complex proces dit oversteken.

In de toekomst gaat het nog erger worden. Kleine kinderen kunnen al de binaire taal van de computer hanteren. Jongetjes van een jaar of tien zitten heel rustig computerprogramma's te maken waarbij zij - bewust of onbewust - een zeer groot aantal factoren moeten vergelijken en beslissingen nemen. Er is dus een veel complexere manier van ervaren en denken gekomen.

Een deel ervan is onbewust; het is een automatisme geworden. Maar het is wel degelijk een verandering van mogelijkheid. Als wij nu in de verandering van mogelijkheid bovendien de aanvaarding brengen van de nieuwe kwaliteiten en de nieuwe gevoeligheden die de mens aan het ontwikkelen is, dan komen we op een punt terecht waarop de maatschappij niet slechts verandert, omdat het zo niet verder kan gaan, maar gaat veranderen omdat de mensen voelen dat dit het meest juiste is.

Dan zullen we zien dat heel veel dingen, die op dit ogenblik als uiterst belangrijk gelden, steeds onbelangrijker worden. Maar wij zullen ook zien dat heel veel dingen waar we nu een beetje de schouders over ophalen een toenemende mate van belangrijkheid en interesse krijgen.

Dat het spiritisme in de laatste jaren zo'n opgang heeft gemaakt, is niet alleen maar een toeval of het werken van de geest, ofschoon ik mij graag op de borst zou willen kloppen en zeggen: Hier achter deze amechtige borst verbergt zich een stevige geest die flink eraan gewerkt heeft.

Men is gevoeliger geworden voor de veelvuldigheid van het bestaan, juist omdat de absolute geloofszekerheid t.a.v. het bestaan en voortbestaan meer in het gedrang is gekomen. Dat is de oorzaak geweest dat het spiritisme is vooruitgegaan.

Het spiritisme heeft tevens ook gevoeligheden aangewakkerd. Nu kunnen we ons gaan isoleren en zeggen: Wij zijn de uitverkorenen. Maar dan bevriezen we ons denken. Dan bevriezen we ook de eigen emoties. Dan dwingen we alles in één bepaalde richting. Als je nu gewoon zegt: Ik heb deze benadering gekozen, dan ben je toch veel dichterbij de waarheid. Dan kun je begrijpen dat andere benaderingen mogelijk zijn.

De factoren die ontwikkeld zijn in het spiritisme, zo vreemd als het moge klinken, spelen op het ogenblik een heel grote rol bij allerlei pressiegroepen die denken dat ze verstandelijk gelijk hebben zonder dat ze de redelijkheid van hun gelijk ooit zullen kunnen aantonen. Hier zijn inspiratieve impulsen. Hier is een aanvoelen van een ander bestaan, een ander zijn, een andere mogelijkheid. Dat is bepalend voor het optreden van die groep. Dan kunnen we niet zeggen dat die groepen goed zijn, maar wij kunnen

wel zeggen dat ze een factor met zich brengen die goed is voor de gehele mensheid: de noodzaak om af te wijken van een programma dat zuiver op zintuiglijkheid en redelijke factoren is gebaseerd. Dan kunnen we daaraan nog een conclusie toevoegen:

Als wij de ontwikkeling van de wereld in aanmerking nemen, dan kunnen we zeggen: De eerste paar jaren is het nog pet. Wat zeg ik 'pet', er zit nog niet eens een klep aan; het is een alpino. Deze jaren zijn de jaren van verwarring, of u het toegeeft of niet. Als we de 90-er jaren binnengaan, dan zal die verwarring langzamerhand verdwenen zijn. Dan is er een noodzaak tot nieuwe oriëntatie.

Een oriëntatie op basis van het oude is niet doenlijk. Een dergelijke oriëntatie voert onafwendbaar naar de zelfvernietiging van de mensheid. Steeds meer mensen beseffen dat. Zelfs mensen die het nog niet durven zeggen, omdat hun positie daardoor in gevaar komt. Dat wil zeggen, dat we in de 90-er jaren een behoefte krijgen tot samenwerking. Maar dan moeten wij die empathische gevoelens gebruiken anders weten wij niet op welke manier wij kunnen samenwerken.

Wij kunnen niet de hele wereld omturnen totdat ze net is als wij. Neen, wij moeten begrijpen wat er in de ander leeft. Wij moeten dat afwegen. Wij moeten dat samenvoegen. Wij moeten dat a.h.w. telepatisch aftasten, zodat we niet door taalbarrières en kunstig woordgebruik worden afgeleid van de werkelijkheid die daarachter verscholen zit.

De 90-er jaren brengen een toenadering van de volkeren, gepaard gaande met een toenemende analyse van elkaar op niet meer zuiver rationele basis. En dit betekent, dat in deze periode er een opbouw kan beginnen en eindelijk een vernieuwing denkbaar wordt. Maar dat kan alleen op grond van deze factoren in de mens die ik heb samengevat als het innerlijke weten. Dat heeft niets te maken met geestelijke bewustwording.

U denkt misschien: als het zo verdergaat, dan is in het jaar 2000 een bijeenkomst van de Tweede Kamer een gebedsbijeenkomst van de heilige 'Aliakus'. Neen. Heiligen zullen de mensen niet worden. Zij zullen mensen blijven met hun eigen gebreken, eigen fouten, eigen strijdlust, maar ze zullen die op een andere manier gaan gebruiken. De innerlijke wereld moet overwinnen wil de uiterlijke wereld niet te gronde gaan.

Hoe u het verder moet gebruiken, dat moet u zelf proefondervindelijk ervaren. Ik heb u weer een paar aanwijzingen gegeven. In twee vorige lessen zijn eveneens reeds richtlijnen gegeven, daar laten we het dan maar bij. De belangrijkheid ervan is echter zo groot dat we juist in deze tijd, want de komende paar maanden zullen voor velen van u nogal warrig zijn, wij u hebben willen herinneren aan uw innerlijk weten, aan uw besef dat meeromvattend is dan alle zintuiglijke waarneming en alle beredenerig. Houd daar rekeng mee.

Dan denk ik, dat u inderdaad zult veranderen, zelfs in die paar maanden. Ik voel aan dat u daardoor betere mensen zult zijn geworden en gelijktijdig langzamerhand meer bewust zult worden van alle geestelijke waarden en krachten die er in u schuilen.

SPACE WARS.

Tegenwoordig zijn ze overal bezig met de dreiging van satellieten in de ruimte, de mogelijkheid om vanuit de ruimte aanvallen op aarde te voorkomen en dat soort dingen. Heel veel mensen worden daar zenuwachtig van. Daarom denk, dat het goed is om de zaak een beetje uit de doeken te doen.

In de eerste plaats moet u goed onthouden dat de Amerikanen er meer lawaai over maken, maar dat de Russen allang spionage-satellieten hebben uitgezet; die zijn er dus al.

In de tweede plaats: Het realiseren van een ruimteplatform vergt zulke enorme kosten, dat geen van beide superstaten op het ogenblik financieel daartoe in staat is zonder gelijktijdig zijn burgers tot armoede te veroordelen. Dat zou dan toch neerkomen op een nieuwe revolutie. Dus ook dat speelt eigenlijk niet zo'n grote rol.

Waarom dan deze eigenaardige publiciteit, deze toespraken van de heer Reagan, al deze mooie plannen van het Pentagon en dergelijke? Om dat goed te begrijpen moet u weten wat NASA is.

NASA is officieel natuurlijk voor de ruimtevaart, maar eigenlijk is het een militair establishment. Het behoort dus tot de strijdkrachten van de Ver. Staten.

Zolang nu NASA regelmatig experimenten kon doen, mannen op de maan kon brengen e.d., was er geld genoeg voor NASA. Maar datgene wat men daar doet, vergt enorme kapitalen. Als u alleen maar rekening houdt met de noodzaak om 2 tot 3 startplaatsen en landingsplaatsen in gereedheid te houden voor elke vlucht van de spaceshuttle en als u zich verder nog even realiseert hoeveel waarnemers er nodig zijn rond de gehele aarde om een dergelijke vlucht te kunnen volgen en precies te weten wat er gebeurt, dan kunt u zich voorstellen dat je veel beter met heel Nederland een uitstapje zou kunnen maken naar Disneyland; dat zou veel goedkoper komen.

NASA heeft dus geld nodig. Geld kun je op het ogenblik niet zo gemakkelijk loskrijgen. Overal is men bezig direct of indirect te mopperen over de grote uitgaven van de verschillende staten. Dat is dan ook begrijpelijk.

Als je ziet wat er in Nederland allemaal wordt weggegooid aan geld, aan projecten waar u niets voor voelt, dan is het heel begrijpelijk dat u een beetje nijdig wordt dat uw gemiddelde belasting (alle belastingen inclusief directe meegerekend) ligt tussen ongeveer 45 % en ongeveer 77 % van uw feitelijk inkomen. U heeft het waarschijnlijk nooit zo berekend, maar toch is dat zo. Naarmate de mogelijkheden minder worden in de economie en u dus toch al een stapje terug moet doen, tellen dergelijke uitgaven natuurlijk steeds zwaarder.

Langzaam maar zeker gaat u zich bewust worden van het feit, dat u niet alleen belasting betaalt, maar ook nog accijnzen, btw, om maar niet te spreken van andere heffingen zoals rioolrecht, Delfland en dan de feitelijke belasting die wordt geheven door de afronding van de winst van allerlei semi-staatsbedrijven zoals Geb., Ptt, openbaar vervoer. Als je dat allemaal gaat uitrekenen, dan is het ontstellend.

Dat is in de Ver. Staten ook het geval. Er zijn dus steeds meer mensen die aan hun Senator schrijven: Denk erom, geef die lui niet teveel. Zo kwam NASA in moeilijkheden.

Nu kan het Pentagon natuurlijk wel zijn eigen investeringen en uitgaven beperken, maar dat betekent dat heel veel bevorderingskansen ineens wegwaaien ofwel een actie te beginnen om voor NASA extra gelden te krijgen. Dat is een ontwikkeling die op dit moment ongeveer een kleine 20 maanden oud is.

De space wars of star wars zijn dus helemaal niet een ruimtevaartproject zoals in de film. Het is gewoon een poging om geld te krijgen. Met dat geld zal men zeker iets doen aan het construeren van een permanent verblijf in de ruimte. Maar eigenlijk gaat het erom het gehele establishment in stand te houden. Al die verschillende landingsplaat- sen, de personeelsbezettingen, al die computerdeskundigen, al die ontwerpers, al die technici moeten betaald worden. Daarom zal ook, zelfs als er een ontwapeningsconferentie komt, de heer Reagan en de zijnen niet zo gemakkelijk een stapje terug doen en zeggen: Dan vergeten wij het hele space-warproject maar. Zij kunnen dat eenvoudig niet, tenzij ze bereid zijn om op de feitelijke mogelijkheden van de strijdmachten een korting aan te brengen van ongeveer 15 %. Dat is teveel, want iedereen roept al dat hij tekort heeft.

Dan moet u verder denken aan de Russen. Kijk, de Russen hebben een hele hoop raketten opgesteld. Dat is waar. Van die raketten, dat zullen wij er onmiddellijk bij vertellen, is op het ogenblik maar ongeveer 40 % operabel; d.w.z. dat 60 % van de opgestelde raketten ofwel niet echt is (die zijn er ook bij, een impressiemiddel) en niet voorzien van kernkopelingen, danwel niet beschikt over voldoende aandrijfkracht om inderdaad op middellange afstand te kunnen opereren. Dat wordt wel in de loop der tijd vervangen, maar voordat men alles wat men nu heeft opgesteld volledig operabel heeft, zullen waarschijnlijk nog 3 à 4 jaar verlopen. Dat is dus al een zware belasting. Dat kost een hoop roebels en een hele hoop werk. Het volk moet ook een beetje tevreden worden gehouden, want overal in het Oostblok rommelt het.

Als nu de starwars van Reagan worden uitgebuit om niet te spreken over een kapitalistische dreiging, dan zullen de mensen misschien toch nog bereid zijn weer een stapje terug te doen. Eigenlijk staan er al velen met de rug tegen de muur, maar ze zullen het proberen. Dan kun je daardoor inderdaad wat verdergaan met de uitbreiding van het satellietprogramma dat in de Sovjet-Unie beter is georganiseerd en uitgebreider is dan op dit ogenblik in de U.S.A. het geval is.

Wij kunnen zeggen dat ^{de} westelijke wereld qua communicatiesatellieten vóór loopt, maar qua spionagesatellieten achter loopt. Ook qua z.g. bewapende satellieten, aangezien de Sovjet-Unie er nu 11 in de ruimte heeft en de Ver. Staten van vergelijkbare satellieten er slechts drie heeft gelanceerd.

Als u dit allemaal in de gaten houdt, dan gaat u begrijpen dat hier eigenlijk een spel wordt gespeeld dat helemaal niet gaat om bewapening. Het gaat om een machtsbegrip en vooral om de greep op de eigen bevolking. Hoe opstandiger de bevolking wordt, hoe minder de bevolking bereid is om de offers te brengen die de regeringen vragen, des te groter de oorlogsdreiging zal worden. Pas op het moment, dat de mensen zich gaan verzetten tegen elke poging om overleg e.d. uit te sluiten, zal men gaan overleggen, maar men zal waardeloze beslissingen nemen.

Als u dat allemaal zo bekijkt, dan zal het u duidelijk worden dat het hele spacewars-project eigenlijk niets te maken heeft met de feitelijke oorlogsdreiging. Het is zelfs geen bewapeningswedloop in de werkelijke zin van het woord. Het is gewoon een poging om een bestaand en topzwaar militair establishment verder in stand te kunnen houden en eventueel zelfs nog iets te kunnen uitbreiden.

Nu we toch bezig zijn is het misschien ook aardig om te weten wat an-

dere landen zoals Nederland daaraan doen.

Nederland heeft met ontzettend veel succes ANS de ruimte in gestuurd. Binnenkort gaat GREETJE. Het is natuurlijk leuk om mee te doen, maar in feite betaal je alleen maar een groot gedeelte van de kosten voor experimenten die andere staten dan weer gebruiken om daarmee hun eigen uitgaven op peil te houden.

Ik wil niet zeggen, dat dergelijke waarnemingen nutteloos zijn. Ik kan mij voorstellen dat er in de ruimte mogelijkheden zijn voor productie, voor energieverwerving, die op aarde niet kunnen bestaan omdat men ofwel niet over de juiste omstandigheden (een luchtledig b.v.) beschikt, danwel omdat de kosten of de gevaren te groot worden. Ik kan mij echt wel voorstellen dat na enige tijd het grootste gedeelte van de chemische industrieën in de ruimte zweeft. Dat is in ieder geval weer een verbetering, want de ruimte kan een hele hoop rotzooi opnemen; er zit toch al genoeg in. Op aarde begint het langzamerhand kritiek te worden.

Als je je gaat realiseren hoe de ruimte op het ogenblik meer een afleidingsmanoeuvre is waar de wetenschap soms voordeel van heeft en soms ook de industrie dan dat het een werkelijke poging is om de ruimte te veroveren, dan ga je ook begrijpen: er wordt hier een spel gespeeld.

Dat spel speelt men overal. Natuurlijk, het is erg vervelend dat in Nederland, als ik het allemaal bij elkaar haal over de laatste jaren, 3½ miljard is uitgegeven voor steun aan bedrijven en dat er nu nog 600 miljoen wordt uitgetrokken, dus weer een half miljard ruim, om die bedrijven te steunen die het niet nodig hebben. Maar als je dat bekijkt op het geheel, dan is het eigenlijk maar heel weinig. Dan is dat gewoon een wat onzinnig gedoe van mensen, die op welke manier dan ook hun eigen macht, positie of hun mogelijkheden veilig willen stellen.

Als we bedenken dat er projecten zijn in Nederland die - ofschoon ze belangrijk zijn en soms noodzakelijk - mede voor prestigedoelinden zijn gebruikt en daardoor veel duurder zijn geworden, dan kunnen we zien dat daarin veel meer miljarden zijn gegaan. Dat zijn dan allemaal z.g. politieke beslissingen.

Als men naar andere landen gaat kijken, dan zal men precies hetzelfde zien. Margaret Thatcher heeft de economie gezonder gemaakt door een groot aantal mensen een economisch verantwoord bestaan onmogelijk te maken.

In Duitsland is men op het ogenblik bezig om de economie inderdaad ook te verbeteren. Men doet het daar, gezien het wat wankelere evenwicht iets voorzichtiger, maar het komt er toch ook op neer dat je de armen laat betalen, opdat degenen die werkelijk wat doen beter betaald kunnen worden.

Als je je dat allemaal realiseert, dan zeg je: Mensen, er wordt een krankzinnig spel gespeeld. Als je dat spel dan ontleeft, stuit je steeds op de volgende gegevens:

Het aantal ambtenaren en beambten per duizend inwoners is te groot. Als dat verantwoord is, dan kan dat lopen tot 45 à 50 waarvan dan ongeveer 30 in staat zouden moeten zijn om direct dienstverlenend op te treden. In de praktijk zijn het er 160 waarvan er misschien 40 in staat zijn om dienstverlenend op te treden. Dat is topzwaar.

Als we kijken naar de top van alle Departementen alleen in Nederland, dan zien we daar enorm veel mensen zitten met heel hoge salarissen die eigenlijk alleen maar beslissingen nemen die beter niet genomen zouden kunnen worden en heel vaak regelingen opstellen voor zaken die zonder regeling veel beter zouden verlopen. Alles is topzwaar geworden. Een bureaucratie doet alles om zichzelf in stand te houden, dat is duidelijk.

Maar als overal het bewind topzwaar is, dan is het duidelijk dat de lasten daarvan in verhouding tot de mogelijkheden van de bevolking te groot zijn. Daardoor is men o.a. gekomen tot de z.g. deficiët-financiering, die eigenlijk uitgaat van het standpunt dat je meer kunt uitgeven dan je bezit. Daarvoor kun je dan de banknotenpers laten draaien, maar dat betekent wel dat je dus een percentage steelt van een ieder die geld in zijn zak heeft.

Je kunt het ook op een ander manier doen door leningen uit te schrijven. Dat betekent dan dat je de inkomsten en mogelijkheden van je kinderen en kleinkinderen aan het verpanden bent om vandaag royaler te kunnen zijn dan eigenlijk verantwoord is. Men weet dat ook wel en men probeert er iets aan te doen, maar men zit met dat verduveld grote apparaat dat moet blijven draaien. Men zit met al die verstrengelde industriële en economische banden.

Denk aan het Verenigd Europa. Als er ooit een vereniging is geweest die verdient uit elkaar te vallen, dan is het deze wel. Als we namelijk zien wat ze in feite kost en ze z.g. oplevert, dan komen we tot de conclusie dat datgene wat ze oplevert gemakkelijk zou kunnen worden vervangen door normale winstneming bij een vrije markt. Dan zijn al die regelingen vanzelf overbodig.

Als we kijken naar militaire zaken. Ja, dit land produceert vliegtuigen en dat land doet dat ook en ze bieden tegen elkaar op, maar ze gaan niet in prijs omlaag. Ze bieden daarvoor dan opdrachten, bestedingen in het eigen land, maar eigenlijk zou je misschien veel beter in eigen land kunnen produceren; dan zou je namelijk alles hebben. Maar dan zit je ook tegen de investeringen aan te hikken. Die investeringen kun je dan vaak niet doen, omdat ze vele jaren vergen en te omvangrijk zijn omdat er een groot apparaat in stand gehouden moet worden.

Het is duidelijk, in kleine landen zul je moeten roeien met de riemen die je hebt. En dat is dan in het algemeen: een deel van de taken die de staat op zich had genomen langzamerhand overhevelen naar hetzij particuliere ondernemingen, hetzij naar weldadigheid. Dat kost weinig personeel en dat spaart goed uit.

Maar in landen als de Ver. Staten, de Sovjet-Unie of wat dat betreft China kun je dat niet doen, want dan zou je je invloed, je macht en je mogelijkheden verliezen. Dan ga je praten over fantastische dingen; over spacewars b.v. Dan begin je te praten over de noodzaak om zeer snel heel belangrijke technische ontwikkelingen te presteren aanzien wij anders het slachtoffer zullen worden van onze vijand over zee of achter het IJzeren Gordijn of elders.

Dan is er nog een factor waarover men heel weinig hoort de laatste tijd, maar die toch ook een rol speelt bij een aantal militaire beslissingen t.a.v. de noodzaak om platforms en eventueel ook voertuigen later in de ruimte te krijgen.

Al wordt dit algemeen ontkend, er zijn op aarde nu zoveel bewijzen voor het feitelijke bestaan van ruimtevaarders dat men waar men dit weet, want het wordt geheimgehouden en belachelijk gemaakt waar men kan, bezorgd is dat een macht van buitenaf de verdeling in invloedssferen op aarde ongedaan zou maken. Dat zou namelijk betekenen dat de hele machtsstructuur in elkaar valt. Dat zou weer betekenen, dat handelsvoordelen die voor Internationals soms heel belangrijk zijn, al is het alleen maar transport van gelden (hier z.g. verlies lijden om daar waar het minder kost winst te maken), dat dat allemaal onmogelijk zou worden. Vandaar dat men eveneens bezig is aan dergelijke projecten.

Die projecties kun je echter niet verantwoorden, tenzij je zegt waar het over gaat. En alweer, daarvoor kun je geen geld krijgen, tenzij je eerst vertelt dat er wezens in de ruimte zijn die eventueel vijandig zouden kunnen

zijn en dat je daarop voorbereid moet zijn. Maar wie durft dat doen? Want dan roept de hele wereld uit: Ja, maar wat zitten jullie onderling dan nog te twisten, als er zo dadelijk uit de ruimte het een en ander gebeurt!

Kijk, daar zit nu alweer zo'n knoop. Om dus in beperkte mate de ruimtevaartmogelijkheden, de platformmogelijkheden verder uit te bouwen zonder dat men die kan realiseren in de eerstkomende 15 jaar moet men op dit ogenblik zijn establishment instand kunnen houden en bepaalde ontwerp- en proefprocedures verder kunnen voortzetten. En ook dat heeft een rol gespeeld.

Als u dus hoort dat Reagan over starwars spreekt en dat de Russen daar zo ongerust over zijn, dan weet u dat er ergens comédie wordt gespeeld. Dat het niet gaat om die z.g. wapens in de ruimte, maar dat het gaat om andere veel verder reikende zaken op langere termijn. Op korte termijn gaat het vooral om de centjes die men nodig heeft als men instand wil houden wat men op het ogenblik verborgen heeft opgezet en hoopt te kunnen ontwikkelen.

Ik meen, dat u daar misschien iets aan zoudt kunnen hebben. Als al die berichten zo dadelijk uit Geneve loskomen, dan zou dat wel eens verwarrend kunnen werken.

- x Waarom worden wezens uit de ruimte altijd gezien als vijandig?
- Mag ik u een tegenvraag stellen? Waarom wordt iemand met een andere taal, andere gewoonten en gebruiken, een andere huidskleur zo vaak vijandig behandeld, zelfs in uw eigen land?
Het is de onbewuste angst voor iets wat anders is dan jezelf bent. Dit is in de menselijke geschiedenis altijd een factor geweest. En als je daar een vijand van kunt maken, dan kun je daarvan profijt hebben. Denk maar aan de jodenprogrms in de middeleeuwen en in Duitsland. Heel wat keurvorsten hebben hun schatkisten daardoor kunnen vullen. Op het ogenblik zou een dergelijke vijand, die je niet kunt benaderen, waar je de mensen niet tegenop kunt zetten, alleen maar een verenigende factor zijn in de gehele mensheid. Er zal een vijand komen die vreemder en daardoor gevaarlijker is in de ogen van allen dan datgene wat men om zich heen ziet.